

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์
โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา
A STUDY OF MUSIC LEARNING ACHIEVEMENT AND RECORDER PLAYING SKILLS
THROUGH MUSIC CAMP ACTIVITIES FOR PRIMARY SCHOOL STUDENTS

¹กัณท์อเนก แซ่เฮง Kananeek Saeheng ²ชุตินา วัฒนาศิริ Chutima Vatanakhiri

³สุพจน์ เกิดสุวรรณ Suphot Koedsuwan

^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น Saint John's University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Arimfitbiken@gmail.com

Article Received: June 16, 2025. Revised: December 21, 2025. Accepted: December 23, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ก่อนและหลังการเรียน 2) เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยมีขั้นตอนการวิจัย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์และหัวข้องานวิจัย ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาเนื้อหาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์ และ ขั้นตอนที่ 5 สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$ 2) ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์, กิจกรรมค่ายดนตรี

Abstract

This research article investigates the learning achievement in music and recorder playing skills through music camp activities for elementary school students. The objectives were: 1) to study the music learning achievement of elementary school students before and after learning using music camp activities, and 2) to study the recorder playing skills of elementary school students after learning using music camp activities, with a criterion of higher than 70%. This was a quasi-experimental research study conducted in five steps: Step 1: Define the objectives and topic of the research; Step 2: Study relevant research content; Step 3: Create research instruments; Step 4: Analyze the collected data; Step 5: Conclude and discuss the results.

The research findings indicated that: 1) The achievement in music learning for primary school students using music camp activities was significantly higher after learning than before learning at a statistical significance of $>.01$ 2) The recorder playing skills of primary school students using music camp activities after learning were significantly higher than the 70 percent criterion at a statistical significance of $>.01$

Keywords: Learning Achievement, Recorder Playing Skills, Music Camp Activities

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นต้องวางรากฐานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นระบบ ให้ทรัพยากรมนุษย์มีทักษะที่จำเป็นต่อศตวรรษที่ 21 คือมีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง เกิดการสร้างทักษะเพื่อให้เกิดการประกอบการตามความถนัดของตนเอง เป้าหมายคือให้คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนกับการพัฒนามนุษย์ตลอดชีวิต (ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580, 2561)

การศึกษาเรียนรู้ดนตรีทำให้นักเรียนตระหนักถึงพหุปัญญาด้านดนตรีและสุนทรียศาสตร์ของมนุษย์ เกิดการปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน ดนตรีมีส่วนช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สุนทรียศาสตร์ และคุณค่าส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ดนตรีมีส่วนช่วยในการพัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ดนตรีเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อการเรียนรู้ดนตรี จึงได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรีและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ผู้ที่เรียนดนตรีสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์คุณค่าของดนตรีในการถ่ายทอดความรู้สึก ชื่นชมดนตรีอย่างเป็นอิสระ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์ดนตรีและวัฒนธรรม ชื่นชมคุณค่าของดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดนตรีมีส่วนในชีวิตประจำวันของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่แรกเกิดจนวันสุดท้ายของชีวิต การได้ยินเสียงกล่อมจากผู้เป็นแม่ การฟังเพลงเพื่อให้ความเพลิดเพลินให้เกิดความผ่อนคลาย ลดความตึงเครียดที่มาจากการศึกษาและการใช้ชีวิตประจำวันไปจนถึงการใช้ดนตรีเพื่อการรักษาโรคและดนตรียังใช้สำหรับงานศพ จะเห็นได้ว่า ดนตรีมีความสำคัญตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ทุกคน ระบบการศึกษาดนตรีจึงถูกนำมาใช้พัฒนามนุษย์ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา สอดคล้องกับประเสริฐศักดิ์ ขำศิริ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรีเป็นภาษาสากลที่ผู้คนทุกเชื้อชาติและทุกภาษาเข้าใจเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าจะคุยกันไม่ได้ก็ตาม แต่พวกเขาสามารถเล่นดนตรีด้วยกันได้ ดนตรีเป็นสิ่งที่ปลอดประโลมจิตวิญญาณ การรู้วิธีฟังเพลงและรู้สึกซาบซึ้งกับรสนิยมทางดนตรีของนักเรียน อาจเป็นสิ่งที่ดีและช่วยยุติความเจ็บปวดได้ชั่วคราว มีประโยชน์มากในการดำเนินชีวิต เช่น ช่วยให้จิตใจผ่อนคลาย ช่วยให้จิตใจสงบในช่วงเวลาที่นักเรียนรู้สึกถึงความเครียดหรือความโกรธได้ เสียงดนตรีสามารถกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกกล้าหาญในช่วงเวลาแห่งความกลัว เช่นเดียวกับอาหารที่ดีต่อร่างกาย ดนตรีก็น่าจดจำจิตวิญญาณ เพราะเมื่อเราฟังเพลงไพเราะเรารู้สึกซาบซึ้ง เช่นเดียวกับที่เราเห็นสิ่งสวยงาม ชีวิตก็จะสดชื่นและรื่นรมย์มาก ดนตรีแสดงถึงความสามัคคี โลกดนตรีเป็นโลกที่สงบสุขให้ความรู้และให้ความบันเทิงเป็นประเพณีของมนุษย์

รีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าลมไม้สร้างเสียงจากการเป่าลมที่ปากเป่า ลมที่เป่าเข้าไปจะกระทบกับปากนกแก้ว เกิดเป็นคลื่นเสียงในลำตัวเครื่อง ถือกำเนิดที่ประเทศอังกฤษในยุคกลาง การสร้างขึ้นไม่มีสิ่งใดซับซ้อนและไม่ใช้วัสดุที่หายากทำให้เป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาไม่แพงเหมาะสำหรับการเริ่มต้นและฝึกหัดดนตรีในระยะแรก การฝึกทักษะปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เป็นการเสริมทักษะการเรียนรู้วิชาดนตรี จะทำให้นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีพื้นฐานของดนตรีได้นำความรู้นั้นมาใช้ฝึกซ้อมได้ลงมือทำจริง (Thomson, 1995)

การศึกษาในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความรู้และความสามารถของนักเรียนอย่างรอบด้าน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานในอนาคต รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายจึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านสื่อ การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม หรือการเรียนรู้จากผู้สอน กิจกรรมค่าย ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ด้วยลักษณะเฉพาะที่รวมนักเรียนที่มีความสนใจเดียวกันเข้ามาอยู่ในบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการซึมซับและเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์จริง ค่ายเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ ได้แสดงออก และเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด การทำงานเป็นทีม และเสริมสร้างความมุ่งมั่นตั้งใจการใช้กิจกรรมค่ายยังช่วยสร้างบรรยากาศแห่งความสุขสนุกสนาน ไม่กดดัน ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาหรือแนวคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kolb, 1984) ในบริบทของการพัฒนาทักษะเฉพาะ เช่น การเล่นขลุ่ยรีคอร์เดอร์ การจัดกิจกรรมค่ายพร้อมกับการใช้แบบฝึกหัดที่ถูกออกแบบมาอย่างเป็นระบบยิ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง ตัวอย่างเช่น บทเพลงขลุ่ยรีคอร์เดอร์แต่ละเพลงประกอบด้วยทักษะหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ต การไล่เสียง การกดโน้ตที่มีระยะห่าง การควบคุมความดังของเสียง และการรู้จักการจับเครื่องดนตรี การฝึกฝนแบบมีแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมทักษะเหล่านี้อย่างเป็นลำดับขั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะเฉพาะด้านซ้ำ ๆ และพัฒนาความแม่นยำก่อนที่จะเล่นเพลงเต็มได้ แบบฝึกหัดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่จัดทำขึ้นนี้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมทักษะ ช่วยลดภาระของครูผู้สอนในการจัดหาเนื้อหา และเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถทบทวนด้วยตนเองได้ในระยะยาว นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสังเกตจุดเด่นหรือปัญหาของนักเรียนได้อย่างชัดเจน และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จทางด้านจิตใจและความคงทนของทักษะที่ได้รับการฝึกฝนการจัดกิจกรรมค่ายในลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวคิดทักษะศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักการของการศึกษาผจญภัยและการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Dewey, 1938) ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้เผชิญกับความท้าทาย เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา ร่วมกัน พัฒนาความสามารถในการปรับตัว และสร้างความตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่นผ่านการลงมือปฏิบัติและการสะท้อนคิด

จากความสำคัญดังกล่าวเพื่อให้คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 ตระหนักถึงพหุปัญญาด้านดนตรีและสุนทรียศาสตร์ของมนุษย์ เกิดการปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน ผู้วิจัยจึงใช้กิจกรรมค่ายดนตรี โดยการใช้รีคอร์เดอร์ที่ใช้วัสดุที่หาง่ายทำให้เป็นเครื่องดนตรีราคาไม่แพงเหมาะสำหรับการเริ่มต้นและฝึกหัดดนตรีในระยะแรก มาใช้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพแก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายดนตรีและมาศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในระดับชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและหลังการเรียน
2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดไผ่ตัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 15 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้คือ

2.1 กำหนดการกิจกรรมค่ายดนตรี

2.2 เอกสารประกอบกิจกรรมค่ายดนตรี จะเป็นสื่อให้ความรู้ระหว่างอยู่ในค่ายดนตรี ประกอบด้วยเนื้อหาระดับของเสียงบนบรรทัด 5 เส้น สัญลักษณ์ทางดนตรี ความสั้น-ยาว ของตัวโน้ต การจับขลุ่ยรีคอร์เดอร์และการเป่าโน้ตสเกลของขลุ่ยรีคอร์เดอร์

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านดนตรีก่อนเรียนและหลังเรียน การทดสอบก่อนเรียนแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ เรื่อง ระดับของเสียงบนบรรทัด 5 เส้น สัญลักษณ์ทางดนตรี ความสั้น-ยาว ของตัวโน้ต และการใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์หลังจบการเข้าร่วมค่ายดนตรี

2.4 แบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียน รูปแบบRubric Score 5 เรื่อง คือ ทำทางกรีน การจับขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ความถูกต้องของการไล่สเกลขึ้นลง ความถูกต้องของการบรรเลงเพลง London Bridge และความมั่นใจ

3. การดำเนินการจัดค่ายดนตรี การจัดค่ายดนตรีในครั้งนี้เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยนักเรียนที่เลือกเข้าร่วมค่ายดนตรี เป็นกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดไผ่ตัน จำนวน 15 คน ดำเนินการจัดค่ายตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนดไว้ในค่ายดนตรีใช้ระยะเวลาจำนวน 2 วัน เวลา 12 ชั่วโมง

4. ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายดนตรีตามการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี ที่ได้สร้างขึ้น

4.2 หลังจัดค่ายตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินผลด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านดนตรีและแบบวัดทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์โดยใช้ Rubric Score หลังการฝึกอบรม แล้วนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

5. วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวัดและประเมินผลจากข้อมูลที่ได้จากการจัดค่ายดนตรีนำไปวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์การประเมินตามการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีและทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีหลังการเข้าร่วมเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ T-Test (Dependent Samples) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.93 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.28 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.93 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.05 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ Dependent t – test และ Wilcoxon signed rank test

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	K	S.D.	t	sig	Wilcoxon signed rank test	sig
ก่อนเรียน	15	5.93	20	1.28	27.806	$>.01$	-3.439	$>.01$
หลังเรียน	15	14.93	20	2.05				

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบทั้งสองวิธีมีความสอดคล้องกัน โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 คน ก่อนเรียนค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 5.93 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.28 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 14.93 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.05 ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 27.806 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $>.01$

2. การวิเคราะห์ทักษะการปฏิบัติลู่รีคอร์เดอร์ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนเทียบหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 16.87 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 2.50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติลู่รีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S.D.	$\mu_0(70\%)$	t	sig
หลังเรียน	15	20	16.87	2.50	14	4.435	$>.01$

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการปฏิบัติลู่รีคอร์เดอร์โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 คน หลังเรียนค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 16.87 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.50 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับ 14 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $>.01$

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นอภิปรายออกเป็น 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$ จะเห็นได้ว่าการศึกษาศิลปะดนตรีและการปฏิบัติทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้กิจกรรมค่ายดนตรีเป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นเกิดความสนุกสนานในการเรียนภายใต้กฎกติกาที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามทักษะระหว่างกิจกรรมค่ายดนตรี ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทรา คงเรือง และณฐมนต์ คมขำ (2563) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดวิจารณ์ญาณ คิดอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับดี คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนการคิดวิจารณ์ญาณมีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของมูฮำมัด หะยีเลาะ, นิปัทมา ภาระมีแน และซุนัยซะห์ ดอเลาะ (2567) ที่พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM อยู่ในระดับสูงมากโดยเฉพาะกิจกรรม English Phonics ที่มีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุด ในขณะที่กิจกรรม Ice Breaking มีค่าเฉลี่ยรวมน้อยที่สุด และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM มีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกกิจกรรม นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม English Songs มากที่สุด นักเรียนรู้สึกสนุกสนานมีการฝึกการออกเสียง และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารมากขึ้น ดังนั้น การนำกิจกรรมที่หลากหลายผ่านรูปแบบ B-SLIM มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นำไปสู่การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเริ่มต้นกิจกรรมด้วยคำศัพท์ที่ง่ายไปสู่คำศัพท์ที่ยากตามลำดับสามารถลดทัศนคติเชิงลบของนักเรียนที่มีต่อภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

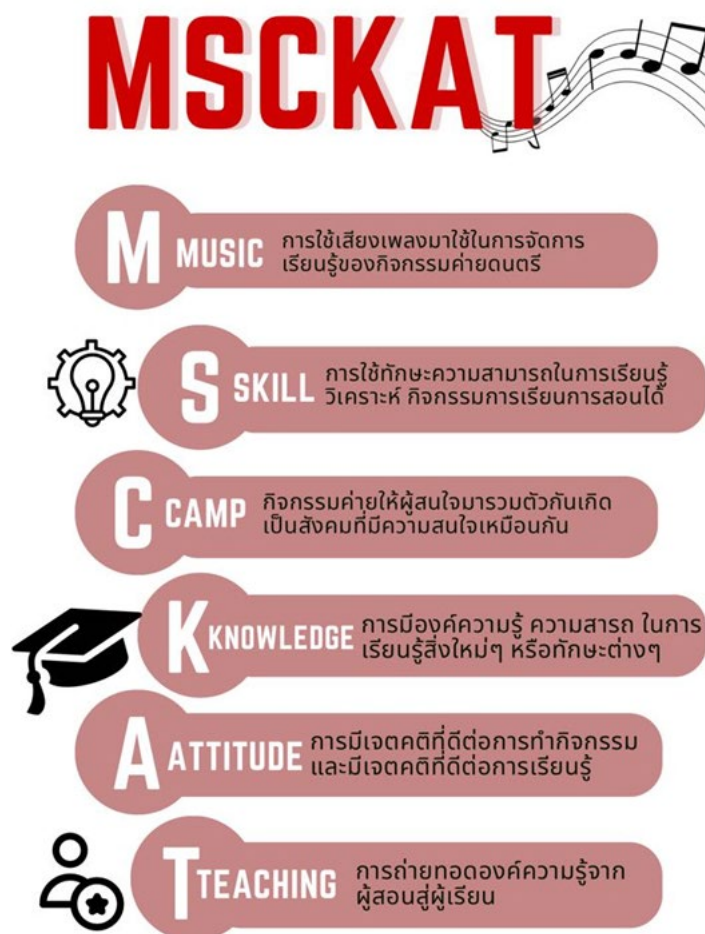
2. จากสมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $>.01$ ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้กิจกรรมค่ายดนตรี สามารถพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนซึ่งนักเรียนจะมีเทคนิคการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ไปในทิศทางเดียวกันสามารถใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้ถูกวิธีอ่านโน้ตได้อย่างถูกต้อง การจับขลุ่ยรีคอร์เดอร์และสามารถใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์บรรเลงบทเพลงได้ถูกต้อง กล้าแสดงออก มีบุคลิกท่าทางการใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่สง่างาม ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิควิธีการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นของไพโรจน์ มักสัมพันธ์ (2553) ที่กล่าวไว้ว่า จับขลุ่ยรีคอร์เดอร์ด้วยมือซ้ายโดยให้มือซ้ายอยู่ด้านบน มือขวาอยู่ด้านล่างวางขลุ่ยรีคอร์เดอร์บนริมฝีปากและฟันหน้า ใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายปิดรูทำมุม 45 องศาขึ้นนี้สำคัญที่สุด เพราะถ้าใช้นิ้วหัวแม่มือ ผิดจะทำให้มือผิดตำแหน่งไปด้วย มือที่ใช้นิ้วปิดเปิดรู รูที่ 1 นับจากด้านบนลงมาจะใช้นิ้วชี้มือซ้าย จากนั้นนิ้วต่างๆ ก็จะเรียงลงมาตามลำดับ ใช้นิ้วปิดเปิดรูเบาๆ ไม่ต้องกดแรง นิ้วหัวแม่มือมือขวา วางอยู่ใต้รูที่ 4-5 นิ้วที่ไม่ใช้ให้เลื่อนขึ้นเบาๆ โดยไม่โดนรูปิดเปิดขลุ่ย กดมุมปากไปข้างหน้า ขณะที่เป่า เป่าลมเข้าในขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบาๆ ขณะที่เป่าต้องคิดที่จะทำให้เกิดเสียงที่ออกมาเสียงทุ้ม ใช้ลิ้นดัดลมเบาๆ ริมฝีปากและมือ ต้องมีการพักตลอดเวลา โน้ตทุกตัวเวลาเป่าใช้ลิ้นดัดลมทุกตัว และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เสียงดี และอัญชลี บุญจันทิก (2567) ที่พบว่า 1) ทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์อยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัยเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่า การใช้กิจกรรมค่ายดนตรีส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี และทักษะการปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์มีทิศทางคะแนนที่ดีขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งขึ้น และยังทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมค่ายดนตรี อีกทั้งยังเปิดประสบการณ์ในการเล่นดนตรีในโรงเรียนวัดไผ่ตันและช่วยพัฒนานักเรียนเรียนรู้การปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้คือ MSCKAT เป็นการนำองค์ความรู้ของการจัดการเรียนการสอนร่วมกับ ค่ายดนตรี เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นการสร้างประสบการณ์ตรงให้นักเรียนมากกว่า การเรียนในห้องเพียงอย่างเดียว ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะหลากหลาย เช่น การฟัง วิเคราะห์ ความจำ ประสานงานระหว่างมือและสมอง ซึ่งการจัดการค่ายดนตรี เปรียบเสมือนเครื่องมือการเรียนรู้เชิงลึก ที่สามารถบูรณาการองค์ความรู้จากการสอนและการพัฒนานักเรียนได้อย่างรอบด้าน กิจกรรมทางดนตรีจึง ไม่ใช่แค่เรื่องของความสามารถเฉพาะทางแต่คือ “พื้นที่การเรียนรู้” ที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในตัว นักเรียนได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัย MSCKAT อธิบายได้ ดังนี้
M = Music การใช้เสียงเพลงมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมค่ายดนตรี
S = Skill การใช้ทักษะความสามารถในการเรียนรู้ วิเคราะห์ กิจกรรมการเรียนการสอนได้
C = Camp กิจกรรมค่ายให้ผู้สนใจมารวมตัวกันเกิดเป็นสังคมที่มีความสนใจเหมือนกัน ในการฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม
K = Knowledge การมีองค์ความรู้ ความสารถ ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือทักษะต่างๆ
A = Attitude การมีเจตคติที่ดีต่อการทำกิจกรรม
T = Teaching การถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ควรให้มีการใช้สื่อมัลติมีเดีย คลิปวิดีโอ รูปภาพ เสียงดนตรีจะช่วยให้การจัดกิจกรรมค่ายมีความน่าสนใจสร้างบรรยากาศที่ดีและลดความตึงเครียดได้ดียิ่งขึ้น
 - 1.2 ควรให้การเสริมแรงเชิงบวกแก่นักเรียน การให้คำชม การให้คะแนน หรือการให้รางวัลจะช่วยให้กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ กล้าแสดงออก และได้ตอบกับครูสอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น เพื่อให้ชั้นเรียนมีชีวิตชีวาและน่าสนใจมากขึ้น
 - 1.3 ผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆสามารถนำการใช้กิจกรรมค่ายไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมได้
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาการใช้กิจกรรมค่ายกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและช่วงชั้นอื่น
 - 2.2 ควรศึกษาการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในทักษะที่สูงขึ้นโดยใช้แบบฝึกหัดประกอบการเรียนการสอน
 - 2.3 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติศักดิ์ เสียงดี และอัญชลี บุญจันทิก. (2567). การพัฒนาทักษะการเล่นดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 15(1), 123-135.
- ประเสริฐศักดิ์ ขำศิริ. (2556). ความหมายดนตรี. แหล่งที่มา <http://www.acnacth/articles/mod/forum/discuss.php?d=95> สืบค้นเมื่อ 29 ธันวาคม 2567.
- ไพโรจน์ มักสัมพันธ์. (2553). หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มูฮำมัด หะยีละวะ, นิปปิตา การะมีแน และซุนัยซะห์ ดอเลาะ. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมุสลิม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 35(1), 45-60.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สุภัทรา คงเรือง และณฐมนต์ คมขำ. (2563). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 13(2), 80-95.
- ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580. (2561). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, หน้า 1. (13 ตุลาคม 2561).
- Dewey, J. (1938). Experience and Education. New York, NY: Collier Books.
- Kolb, D. A. (1984). Experiential learning: Experience as the source of learning and development. Prentice-Hall.
- Priest, S. and Gass, M. A. (2018). Effective leadership in adventure programming. Human Kinetics.
- Thomson, J. M. (Ed.). (1995). The Cambridge Companion to the Recorder. Cambridge: Cambridge University Press.